

10. INTERNATIONAAL HANDELSRECHT EN ARBITRAGE/DROIT DU COMMERCE INTERNATIONAL ET ARBITRAGE

Rechtspraak/ Jurisprudence

HOF VAN CASSATIE 14 JANUARI 2010

ARBITRAGE

**Verdrag New York 10 juni 1958 – Buitenlandse
scheidrechterlijke uitspraken**

HANDELS-, ECONOMISCH EN FINANCIËEL RECHT

Tussenpersoon (handel) – Concessie

*Sebastian International Inc./Common Market
Cosmetics NV*

Zaak: nr. C.08.0503.N, www.juridat.be

De arbitreerbaarheid van geschillen die voortvloeien uit concessies op het Belgische grondgebied vormt al vele jaren een punt van discussie. Het cassatiearrest van 14 januari 2010 zal deze discussie wellicht niet beëindigen.

Zoals algemeen bekend bepaalt artikel 4 van de wet van 27 juli 1961 dat de benadeelde concessiehouder bij de beëindiging van een verkoopconcessie over het gehele Belgische grondgebied of een deel ervan in elk geval de concessiegever in België kan dagvaarden en de Belgische rechter uitsluitend de Belgische wet zal toepassen. Artikel 6 voegt daaraan toe dat de partijen in hun overeenkomst niet van deze dwingende regels kunnen afwijken. Op grond daarvan oordeelde het hof van beroep te Gent dat een arbitrageovereenkomst die niet in de toepassing van het Belgische recht voorziet, niet in aanmerking kan worden genomen (met verwijzing naar de conclusie van advocaat-generaal Henkes bij Cass. 16 november 2006).

De Amerikaanse concessiegever stelde cassatieberoep in en argumenteerde dat de rechter zonder het Verdrag van New York te schenden geen gevolg kan geven aan interne bepalingen die het arbitreerbaar karakter van een geschil zouden laten hangen van voorwaarden die los staan van de toestand van de partijen of van het voorwerp van hun geschil. Omdat de Concessiewet arbitrage niet per se verbiedt, zou het hof van beroep het Verdrag van New York geschonden hebben.

Het Hof van Cassatie wees dit middel af met de reden dat het Verdrag van New York niet belet dat de rechter de mogelijkheid van het beroep op arbitrage mede laat hangen van voorwaarden die los staan van de toestand van partijen of van het voorwerp van het geschil. Het verdrag zou aan de rechter ook de mogelijkheid bieden om de dwingende regels van zijn interne rechtsorde te betrekken.

Wanneer de arbitrageovereenkomst aan een vreemde wet is onderworpen, moet de rechter die kennis neemt van een exceptie van rechtsmacht, de arbitrage uitsluiten wanneer het geschil krachtens alle relevante rechtsregels van de *lex fori* niet aan de rechtsmacht van de nationale rechter mag worden onttrokken.

Verder voerde de concessiegever aan dat de Concessiewet niet uitsluit dat geschillen aan arbitrage worden onderworpen wanneer die geschillen een werkelijk transnationaal karakter hebben, in het bijzonder als gevolg van de nationaliteit en de woonplaats of maatschappelijke zetel van één van de partijen. Het Hof van Cassatie oordeelde dat dit onderdeel van het middel te vaag was.

HOF VAN BEROEP GENT 1 DECEMBER 2009

ARBITRAGE

Overeenkomst – Factuurvoorwaarden – Weigering

*Kiremko Catering Equipment Belgium NV/Emeldima
NV en Belgische Arbitrage Instelling VZW*

Arrest: nr. 2006/AR/2029, www.juridat.be

Kiremko Catering Equipment Belgium (KCEB) stelde bij de Belgische Arbitrage Instelling een vordering in tegen Emeldima tot betaling van een factuur. Emeldima had deze factuur echter geprotesteerd omdat KCEB de kosten volgens haar aan iemand anders had moeten factureren. Emeldima weigerde mee te werken aan de arbitrageprocedure en vorderde later ook de vernietiging van de arbitrale uitspraak. Volgens Emeldima moest haar protest tegen de factuur beschouwd worden als een protest tegen het bestaan zelf van de overeenkomst en de algemene factuurvoorwaarden, waaronder het arbitragebeding.

Het hof van beroep stelde dat een arbitrageclausule moet worden opgevat als een ongebruikelijk beding, waarvan

de stilzwijgende aanvaarding niet zonder meer mag worden vermoed. Uit de stukken moet met zekerheid kunnen worden afgeleid dat partijen ontegensprekelijk voor arbitrage hebben gekozen. Wanneer een factuur door de geadresseerde wordt geweigerd met de bewering dat hij niet contractueel gebonden is met de verzender, kan de op de factuur voorkomende arbitrageclausule (net als de andere clausules) geen gevolg hebben. Ook het feit dat de zaakvoerder van Emeldima eerder een andere factuur op

haar persoonlijke naam had betaald, zou geen stilzwijgende aanvaarding van het arbitragebeding inhouden.

Dit arrest impliceert niet dat elk protest tegen een factuur het arbitragebeding op die factuur buiten werking zou stellen. Dat is enkel zo indien er geen contractuele relatie is tussen de partijen.

Kristof Cox
Legal consultant Deloitte, researcher K.U.Leuven

11. INTERNATIONAAL PRIVAATRECHT/DROIT INTERNATIONAL PRIVÉ

Wetgeving/Législation

INSOLVABILITÉ

Insolvabilité transnationale – Règlement n° 1346/2000 – Notion de procédure d’insolvabilité – Réorganisation judiciaire

Modification du règlement n° 1346/2000

Le 13 mars 2010 a eu lieu la publication au *Journal officiel de l’Union européenne* du règlement d’exécution (UE) n° 210/2010 du Conseil du 25 février 2010 modifiant les listes des procédures d’insolvabilité, des procédures de liquidation et des syndics figurant aux annexes A, B et C du règlement (CE) n° 1346/2000 relatif aux procédures d’insolvabilité et codifiant les annexes A, B et C de ce règlement. En vertu de ce règlement et à la suite de l’adoption de la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises, les procédures de réorganisation judiciaire par accord collectif et de réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice ont été ajoutées à la liste des procédures d’insolvabilité qui se trouve à l’annexe A du règlement 1346/2000. En même temps, la procédure de réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice a été ajoutée à l’annexe B qui énumère les procédures qui peuvent être lancées en tant que procédures secondaires, et les fonctions de juge délégué et de mandataire de justice ont été introduites à l’annexe C, qui contient la liste des ‘syndics’, au sens du règlement 1346/2000. La procédure de concordat judiciaire et le commissaire au sursis ont été supprimés, respectivement, des annexes A et C.

Katarzyna Szychowska
Avocat, Wardynski&Associés
Assistante (ULB)

Rechtspraak/ Jurisprudence

COUR DE JUSTICE DE L’UNION EUROPÉENNE 25
FÉVRIER 2010 ET 11 MARS 2010

DROIT JUDICIAIRE EUROPÉEN ET INTERNATIONAL

Règlement CE n° 44/2001 du 22 décembre 2000 – Compétence judiciaire, reconnaissance et exécution de décision en matière civile et commerciale – Compétence en matière contractuelle – Article 5, point 1, sous b) – Détermination du lieu d’exécution de l’obligation – Critères de distinction entre ‘vente de marchandises’ et ‘fourniture de services’ – Fourniture de services – Contrat d’agent commercial – Exécution du contrat dans plusieurs Etats membres

Car Trim GmbH/KeySafety Systems SRL

Aff.: n° C-381/08

Wood Floor Solutions GmbH/Silva Trade SA

Aff.: n° C-19/09

La jurisprudence, tant nationale qu’européenne, relative à l’article 5.1. du Règlement Bruxelles I s’étouffe systématiquement, en éclaircissant plusieurs doutes relatifs à la notion de lieu d’exécution de l’obligation litigieuse, fondamentale pour la détermination de la compétence internationale du juge en matière contractuelle. Deux décisions récentes viennent s’ajouter à une liste qui contient, entre autres, les arrêts rendus dans les affaires C-386/05, *Color Drack*, C-533/07, *Falco*, C-204/08, *Redher* et, en Belgique, le récent arrêt de la Cour de cassation du 12 octobre 2009 dans l’affaire *Polycar*.